

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Timofti Vladimir,
judecători: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Holban Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Holban Igor XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.07.2017 – 26.04.2018;

Instanța de apel: 07.06.2018 – 23.10.2018;

Instanța de recurs: 16.01.2019 – 15.05.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 26 aprilie 2018, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, Holban Igor, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 06.07.2017, i-a fost stabilită lui Holban Igor pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 1 (una) lună, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că la 13 mai 2017 spre 14 mai 2017, Scutelnic Andrei (decizie în privința căruia nu se contestă), fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Holban Igor și o persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, s-au deplasat la gospodăria cet. Slobodeniuc Constantin situată în or. XXXXX, unde au deteriorat lacătul de la ușa beciului și din interior au sustras două vase din inox cu volumul de 250 litri fiecare, la prețul de 4000 lei cu care

s-au ascuns, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil, ulterior folosind bunurile sustrase după propria dorință.

Astfel, prin acțiunile sale inculpatul Holban Igor a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Holban Igor și de către avocatul Bubuioc Svetlana în numele inculpatului Holban Igor.

3.1. Inculpatul Holban Igor, declarând apel a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu stabilirea a unei pedepse mai blânde pe motiv că a recunoscut vina și se căiește de cele săvârșite, partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material sau moral.

3.2. Avocatul Bubuioc Svetlana în numele inculpatului Holban Igor, declarând apel a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu numirea în privința lui Holban Igor a unei pedepse non-privative de libertate, invocând următoarele argumente:

- Sentința este nefondată și neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei nu au fost luate în considerație prezența circumstanțelor atenuante și anume: recunoașterea vinovăției și căința sinceră; înaintarea către instanța de judecată a cererii privind examinarea cauzei prin prisma prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune și din aceste motive consideră că instanța de fond nu a dat o apreciere completă și deplină acestor circumstanțe, pe care le consideră întemeiate la aplicarea unei pedepse non-privative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile inculpatului Holban Igor și a avocatului acestuia Bubuioc Svetlana, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, vina inculpatului Holban Igor, se dovedește integral de întreaga sistemă de probe, materiale și documente anexate la dosar, cât și de declarațiile inculpaților Holban Igor și Scutelnic Andrei; declarațiile părții vătămate Slobdeniuc Constantin, (f. d. 10); declarațiile martorului Slobodeniuc Andrian (f. d. 12); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.05.2017, prin care se descrie locul faptei (f. d. 7).

Instanța de apel a menționat că s-a constatat cu certitudine că Holban Igor a comis infracțiunile imputate, prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, după indicii calificativi, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, instanța de apel a specificat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată la fel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului Holban Igor, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Infracțiunea comisă de inculpatul Holban Igor este atribuită, conform art.16 Cod penal, la categoria infracțiunilor mai puțin grave, inculpatul a recunoscut pe deplin vina și sincer regretă în cele comise, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și n-a solicitat administrarea de probe noi, circumstanțe pe care Colegiul penal le-a considerat atenuante. Circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

La fel, instanța de apel a considerat că în privința inculpatului nu pot fi aplicate nici prevederile art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei, or, deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se corija fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 09 decembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, în termen, declară recurs ordinar avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Holban Igor, prin care solicită admiterea recursului, casarea sentinței și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care să-i fie aplicată pedeapsa conform art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 10) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Instanțele ierarhic inferioare nu au individualizat pedeapsa potrivit prevederilor art. 61, 75 Cod penal și practicii judiciare constante, ce a dus la stabilirea unei pedepse neechitabile;

- Având în vedere că inculpatul vina a recunoscut-o pe deplin, regretă cele săvârșite și se căiește sincer și activ, a conștientizat gravitatea faptelor sale, rezonanța acestora fapte pentru situația sa juridică, pentru societate în general, corectarea inculpatului este posibilă fără a fi lipsit de libertate, deoarece nu prezintă pericol social și nici nu ar fi rațional ca instanța să aplice o pedeapsă atât de aspră.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că pedeapsa stabilită de instanța de apel este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute de art. 76 - 77 Cod penal , precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează, că temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit recursului, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul constată, că astfel de temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, acestea fiind invocate și în cererea de apel și asupra căruia instanța de apel s-a expus, motivare pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În acest sens Colegiul penal reiterează, că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori

agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform sentinței instanței de fond, menținută prin decizia instanței de apel, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, a cărui sancțiune prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

La aplicarea pedepsei cu închisoarea inculpatului, instanța de judecată a ținut cont de personalitatea inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite și anume de faptul că a comis o infracțiune mai puțin gravă, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, de faptul că inculpatului nu se află la evidența medicului psihiatru și nici la evidența medicului narcolog. La locul de trai se caracterizează negativ, iar anterior a săvârșit infracțiuni și a fost atras la răspundere penală.

Totodată, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Codul de procedura penală, deoarece inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpatul a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Astfel, Colegiul penal consideră, că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, ținând cont și de faptul că, inculpatul anterior a fost condamnat, însă nu a făcut concluziile corespunzătoare, prin urmare, Colegiul consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă mai blândă din numărul celor menționate în sancțiunea normei incriminate inculpatului, nu va asigura scopul pedepsei.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Astfel, referitor la argumentele recurentului privind neaplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de recurs remarcă că

textul art. 90 alin. (1) Cod penal, prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme, în speță nefiind stabilite careva circumstanțe care ar face posibilă aplicarea în privința inculpatului a suspendării executării pedepsei închisorii stabilite de către instanțele de judecată, cu atât mai mult că inculpatul anterior a mai săvârșit infracțiuni.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Holban Igor, pentru infracțiunea comisă, prima instanță și cea de apel nu au comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Holban Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Holban Igor XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **13 iunie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor